

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De Canone post Consecrationem vsque ad Orationem Dominicam. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40214

p Extingunntur post elevationem.] Ne portantes intorticia genuflexi manent ceterisstantibus, idèo asportantur funalia, & extinguntur. Cùm autem Communio facienda est, non discedunt, vt deinde redeant; sed expectant Communionem, quæ fieri debet cum accensis luminibus, præterim si discedatur ab Altari. Cùm autem eleuantur Hostia, eleuentur etiam intorticia usque ad depositionem Ca-licis inclusiæ.

In diebus ieuniorum, &c. cessat ratio standi: & quia genuflexi manent omnes in Choro usque ad Pax Domini, parum quod supereft usque ad Communionem Celebrantibus pro nihilo reputatur; congruitque, ob præsentiam sanctissimi Sacramenti in Altari, vt eo casu tantum ardeant intorticia. Excipe Vigilias Natiuitatis, Paschæ & Pentecostes; quando nimis in Choro non genuflectitur, & consequeuter neque remanent intorticia deposito Calice.

q Diaconus accedit.] Facta prius nimis genuflexione, ubi est, Altari. Si adeat Pyxis cum particulis consecrandis, ipse eam detegit, & collocat prope Hostiam ante consecrationem; & deposita Hostia post eleuationem, facta cum Celebrante genuflexione, Pyxidem operit, & collocat in

pristino loco. & antequam discooperiat Calicem consecrandum, cum Celebrante prius adorat cum genuflexione Hostiam ab eo depositam super Altare.

r Subdiaconus genuflectit in loco suo.] Hoc est, supra infimum Altaris gradum in medio post Celebrantem.

s Ter incensat.] Nimis, cùm Celebrans adorat, cùm eleuat, & cùm deponit. Neque benedicitur incensum, *Cerim. Episc. lib. 1. cap. 23.* ad maiorem reverentiam sanctissimi Sacramenti, à quo omnis benedictio.

Genuflectunt autem predicti, quando Diaconus genuflectit.

Pulsantur etiam campanæ signo dato cum campanula, ut supra dictum est num. 6. ab Acolyto.

t Diaconus reddit ad librum.] Facta iterum genuflexione in cornu Evangelij tantum, ubi est liber, & assistit ut prius. Thuriferarius reddit in Sacristiam.

Eleuato Sacramento, hoc est, reposito Calice, Chorus dicit, *Benedictus qui venit, &c.* ait *Cerim. Episcop. lib. 2. cap. 8.* ut supra dictum est. Nota, quod Chorus genuflectit initio Canonis, *Cerim. Episc. lib. 2. cap. 8.* & surgit post depositionem Calicis, ex hac Rubr. stant autem omnes versus Altare in locis suis.

De Canone post Consecrationem usque ad Orationem Dominicam. I X.

R Eposito Calice, & adorato, Sacerdos stans ante Altare, extensis manibus ante pectus, dicit secretò, "Vnde & memores, &c. Cum dicit, de tuis donis ac datis, iungit manus ante pectus: & cùm dicit, "Hostiam puram, Hostiam sanctam, Hostiam immaculatam, manus sinistra posita super Altare intra Corporale, dextra signat ter communio-

V ter

ter super Hostiam & Calicem, & semel super Hostiam tantum, & semel super Calicem tantum, dicens, Panem & sanctum vitam aeternam, & Calicem & salutis perpetuae. deinde stans ut prius, extensis manibus prosequitur,^y Supra quae propitio, &c. Cum dicit, ^z Suplices te rogamus, &c. inclinat se ante medium Altaris, ^a manibus iunctis super illo positis: cum dicit, ex hac Altaris participatione, osculatur Altare, manibus hinc inde super Corporale positis. Cum dicit, sacro sanctum Filij tui, iungit manus: & dextera signans semel super Hostiam tantum, & semel super Calicem, sinistra super Corporale posita, dicit, Cor & pus & san & guinem sum pserimus; & cum dicit, omni benedictione & celesti, seipsum signat a fronte ad pectus signo Crucis, sinistra posita infra pectus, & prosequitur; & gratia repleamur. Cum dicit, Per eumdem, iungit manus.

u Vnde & memores.] Tribuitur hæc pars Alexandro I. à Radul. Propos. 23. hausta fuit ex Liturgia Graeca sancti Petri, & ex lib. 8. Constit. Apost. c. 17. Memores, inquit, Passionis, Mortis, & Resurrectionis. Verbum Ascensionis additur in Liturgia sancti Basilij. Mortis, Resurrectionis, Ascensionis, simul inter Latinos legit Ambros. lib. 4. de Sacram. cap. 6. qui & habet ea verba quæ sequuntur, Hostiam puram, &c.

Extenduntur etiam hic manus, vt gestu corporis representetur Christi passio, Microl. cap. 16. non tamen fit brachiorum extensio, more Ambrosianorum, & Dominicanorum.

x Hostiam puram.] Nouit Microl. cap. 15. has quinque cruces, & hoc eodem modo.

Quærit Innocent. III. lib. 5. cap. 3. cur super Hostiam & Calicem nunc consecrata sunt signa Crucis; respondeat, Non nisi ad recolendam Christi Passionem, quem sequitur Alex. Alens. de Officio Missæ, mem. 3. artic. 2. cum S. Thom. 3. par. quest. 83. artic. 5. ad 4.

Distinguunt moderni Theologi in

Christo rationem Sacerdotis efficiens principalis in Missa, & Hostia, vii causæ materialis; & secundum hanc dicitur Christus subesse secundum quid Sacerdoti ministro secundario, & instrumentalis: qua ratione verum esse potest etiam hic quod à Paulo dicitur Hebr. 7. Quod minus est secundum quid, à maiore, seu meliore, secundum quid benedicitur. Vide Io. Oforium Concionem de Sacerdotio. O profunda Christi Domini nostri humilitas sub Sacerdote!

y Supra quæ propitio, &c.] Hæc leguntur in Liturgijs cit. sancti Petri, & sancti Basilij, & apud Ambros. 4. de Sacram. cap. 6. quæ vero in fine dicuntur, Sanctum sacrificium, immaculatam Hostiam, S. Leo Magnus addidit, ex Innocent. suprà cap. 4.

z Suplices te rogamus, &c.] Inclinationis mentio est apud Microl. c. 16. verba leguntur in Liturgia cit. S. Petri, apud Clem. & Ambr. locis cit.

a Manibus iunctis.] Non tamen pollice dextro super sinistrum positio, sed iunctis pollicibus & indicibus in vicem inter se, tit. 3. num. 1. & paruis digitis frontem Altaris tangenteribus;

tibus; quod etiam in sequentibus obseruatur, ex Rubric. tit. 4. num. 1. ibi:
Quae omnia semper obseruantur, cum manus iunctæ super Altare ponuntur.
 Reliqua sunt nota, & habentur apud Innocent. III. lib. 5. cap. 5. tum osculum, tum cruces tres. Antiquiores non

formabant has cruces. & patet ex numero sex ordinum crucium quas memorant in Canone.

Ea verba, *Iube hæc perferrri per manus sancti Angeli, &c. habentur in Liturgia Graeca beati Petri, & apud Ambros. lib. 4. de Sacram. cap. 6.*

2 Cùm dicit, *Memento Domine famulorum famularumq; tuarum, &c.*
 extensis & ^b iunctis manibus ante pectus, & usque ad faciem elevatis, & intentis oculis ad Sacramentum super Altare, facit commemorationem fidelium ^c Defunctorum, de quibus sibi videtur, eodem modo ut dictum est de commemoratione viuorum. Qua commemoratione facta, stans ut prius extensis manibus prosequitur, Ipsis Domine, & omnibus in Christo, &c. & in fine ad Per eundem iungit manus, & ^d caput inclinat.

^b Iunctis manibus.] Bis hoc loco iunguntur manus, ad *Per eundem*, & iterum ad *Memento*.

^c Defunctorum.] Communis est ritus omnibus Liturgijs, ex præcepto Apostolorum, Chrysostomus Homil. 3. in Epist. ad Philipp. & alij apud Duran. lib. 2. cap. 43. vt scilicet pro Defunctis in Missa oremus. Sixto I. tribuit Platina, Pelagio I. Anselm. Ryd. in Catalogo annorum; hoc est, Decreto confirmauerunt.

N. N. nomina recitabantur in Romana Ecclesia, Alcain. de Celebrat. Missæ, & ante eum Cyprian. Ambr. & alij apud Duran. ibidem, ex Diptychis, & Tabulis. Diptychi vero erant complicati pugillares, seu tabulae duplicatae, in usum scribentium comparatae,

Turneb. lib. 9. Aduersar. cap. 23. una viuorum, altera continebat nomina Defunctorum in Christo. Diptycha in genere neutro appellant alij, de quibus plura Duran. lib. 2. de Rit. cap. 43. Angelus Rocca ad librum Sacrament. sancti Gregorij. Plurima legere potes in Onomastico ad Vitas Patrum, verbo Diptychum, auctore Heriberto Rosveydo. Pausa fit, non post litteram N. sed post verba, somno pacis, lib. Sacrament. S. Gregor. quam & nos retinemus.

^d Caput inclinat.] Cur hoc loco, non alibi, ad *Per eundem Christum Dominum nostrum* caput inclinatur? puto, quia Sacerdos dicturus est statim, *Nobis quoque peccatoribus;* quæ sunt verba maximæ humilitatis.

3 Cùm dicit, *Nobis quoque peccatoribus, vocem aliquantulum eleuat,*
 & dextra manu ^e pectus sibi percudit, sinistra posita super Corporale, & prosequitur secreto, famulis tuis, &c. stans manibus extensis ut prius. Cùm dicit, *Per Christum Dominum nostrum: Per quem hæc omnia Domine semper bona creas, iungit manus ante pectus:*

V 2 deinde

deinde manu dextra ter signans communiter super Hostiam & Calicem, dicit, ^{et} sanctificas, viui & ficas, bene & dicis, & prætas nobis. Postea discooperit manu dextra Calicem, & genuflexus Sacramentum adorat: tum se erigit, & reverenter accipit Hostiam inter pollicem & indicem dextre manus, & cum ea super Calicem, quem manu sinistra tenet circa nodum infra cuppam, signat ^b ter à labio ad labium, dicens, Per & ipsum, & cum & ipso, & in & ipso. Et similiter cum Hostia signat bis inter Calicem & pectus, incipiens à labio Calicis, & dicit: Est tibi Deo Pa & tri omnipotenti, in unitate Spiritus & sancti. Deinde tenens manu dextra Hostiam super Calicem sinistre Calicem, eleuat eum aliquantulum simul cum Hostia, dicens, omnis honor & gloria. & statim utrumque deponens, Hostiam collocat super Corporate, & si opus sit, digitos exterget, ut suprà ac pollices & indices ut prius iungens, ¹ Calicem Palla cooperit, & genuflexus Sacramentum adorat.

^c Vocem eleuat.] Ita Amalar. lib. 3. cap. 26. & Microlog. cap. 17. Verba, Nobis quoque, habentur in Liturgia citata sancti Petri.

^f Pectus sibi percutit.] Tradit. Innocentius III. lib. 5. cap. 12. & ante eum nemo. Tribus digitis fit tensio pectoris, ex Durand. lib. 4. cap. 46. hoc est, digitis inferioribus & ultimis, ne pollex & index iuncti tangent Planetam.

Quindecim Sancti hoc loco nominantur, octo viri, septem mulieres; quia per hoc Sacrificium à septem donis Spiritus sancti ad octo beatitudines peruenitur, Honor. in Gemma lib. 1. cap. 107.

E quibus primoloco Ioannes. quisnam? Euangelistam putat Innocentia ratione virginitatis, cui ideo adiungitur statim Stephanus virgo. inclinat idem in Baptistam, qui Martyr fuit; sed dubitat, quia dicitur, Apostolis, & Martyribus. Intelligit Azor. lib. 10. cap. 37. quest. 7. Baptistam, ne Euangelista bis dicatur nominari; quem ego tamen Apostolum dixerim, qui fuit

homo missus à Deo. Deinde satis est, quod verificetur titulus Apostolorum in Mathia & Barnaba Apostolis. Liturgia sancti Basilij habet aperte Baptistam. Gemma ubi suprà cap. 108. putat esse Ioannem, qui est Marcus Euangelista, ut purus aliquis Euangelista reperiatur in Canone. Sed Baronius negat, Marcum Euangelistam eundem esse cum illo Ioanne, anno 45. num. 45. Reliqui vero vel sunt Summi Pontifices, vel Episcopi, vel Presbyteri, vel Exorcistæ, vel Virgines, vel Coniungatae, ut ex Historijs Breuiarij patet. omnes autem fuderunt sanguinem simul cum Christo, & pro Christo.

Mathias & Barnabas nominantur posteriori loco, quia obiere post Stephanum, Bellarmin. de Missalib. 2. cap. 26. vbi addit, Mathiam non cum alijs duodecim nominari, quia post passionem fuit electus. Quod si obijicias, Paulum quoque post passionem vocatum, respondet, Paulum Petrum semper adiungi.

Feli-

Felicitatem, de qua hoc loco, putat
Biel lect. 59. esse matrem septem fi-
liorum, cuius commemoratione fit die

23. Non embris; sed ego sentio, for-
tem esse Perpetuae, cui coniungitur.
de quibus die 7. Martij. quae à S. Au-
gustino summis laudibus celebrantur.
Idem sentit Baron. in Martyrol. ad

predicam diem Martij.

g Sanctificas, vinificas, &c.] Detri-
bus his crucibus Microlog. cap. 17. ver-
borum autem meminit S. Cyprianus
Serm. de Cœna Domini.

h Ter à labio ad labinum.] Tres
cruces sunt æqualiter nunc, sicut &
duæ sequentes inter Calicem & pe-
ctus. Taceat *Craffus, qui secutus Durandum libro 4. cap. 46.* tres pri-
mas cruces voluit fieri altius, dein-
de minus altè supra Calicem, & post-
ea intra Calicem; & aliarum duarum
alteram in planum, à Calice ad
pectus, alteram in longum, à labio
Calicis ad pedem eiusdem. non sunt
in ysu Romano. Neque Hostia de-
bet tangere labium Calicis, ne frag-
menta inde fiant; licet apud quosdam
antiquorum, ex Ordine Romano, fieri
soleret.

Ceterum Microlog. cap. 17. reprehen-
dit duas postremas cruces, & male;
ergo erant in ysu ante eumdem. Ver-
ba vero, *Per ipsum, cum ipso, &c.* ha-
bet S. Ambros. libro de Sacrament.

4 In Missa solempni cum Celebrans dicit, *Per quem hec omnia, &c.* Dia-
conus facta Sacramento genflexione, accedit ad dextram Celebrantis,
& quando opus est, ^m discooperit Calicem, & cum Celebrante adorat:
similiter cooperit, & iterum genuflectit. ⁿ Cum incipit, *Pater noster,*
idem vadit retro post Celebrantem, facta prius Sacramento genufle-
xione, ubi stat, dum dicitur *Oratio Dominica.*

^m Discooperit Calicem.] Habet Du-
rand. lib. 4. cap. 46. ad ea verba, *Per ip-*

*cap. 5. & in Liturgia Graeca sancti Pe-
tri docetur, cum ijsdem verbis pane
signari Calicem.*

ⁱ Eleuat eum aliquantulum.] Tra-
dit Microlog. cap. 17. nisi quod eleua-
batur Calix ad ea, *Per omnia sacra-
la, &c. usque ad Durandum,* qui hunc
eumdem cum Micrologo describit ri-
tum. Præsens autem ritus noster ma-
gis concordat cum verbis, *omnis ho-
nor, & gloria, quæ in exaltatione Ca-
licis & Hostiæ manifestantur.*

^l Calicem Palla cooperit.] Hactenus
perimentum Calicis fuit ad necessi-
tatem, deinceps ad mysterium, inquit
Microlog. loco citato, quia in hac eleua-
tione & depositione Calicis medita-
tur depositionem Christi in sepul-
chro, in quo iacuit tribus ferè diebus,
quos denotant tres Orationum arti-
culi sequentes; & in Palla vult desi-
gnari lapidem monumenti, de quibus
& nos suo loco infra, cum de mysti-
ca agemus expositione Missæ. Micro-
log. idem cap. 16. notat, quinque di-
ci *Per Christum Dominum nostrum: &*
Gemma lib. 1. cap. 56. reddit causam,
ob memoriam quinque Vulnerum
Christi. Est autem conclusio brevis,
quia non præcedit *Dominus vobiscum,*
vt ait Nauarr. de Orat. cap. 19. nu-
mero 171. neque in ultima dicitur
Amen; quia sequitur *Per quem,* vt no-
tat Biel lectio 60.

ⁿ sum, &c. Dum sunt cruces, Dia-
conus retinet duobus digitis dextræ

manus pedem Calicis, *Cerim. Episc.*
lib. 1. cap. 9. & habet mysterium, de
 quo infrā in expositione mystica Missæ.
 n Cū incipit, *Pater noster.*] Facta
 genuflexione, Diaconus vadit post

Celebrantem. quod docetur etiam à
 Durando loc. citato. Regula vero est,
 quod Diaconus (non alij) cum Ce-
 lebrante genuflectente genuflectat, si
 solus eidem assistit.

De Oratione Dominica, & alijs usque ad factam
 Communione. X.

Celebrans, cooperto Calice, adoratoq. Sacramento, erigit se; &
 manibus extensis hinc inde super Altare intra Corporale positis,
 dicit intelligibili voce, ^o Per omnia saecula saeculorum. & cū dicit, ^p Ore-
 mus, iungit manus, caput Sacramento inclinans. Cū incipit ^q Pater
 noster, extendit manus, & stans oculis ad Sacramentum intentis, pro-
 sequitur usque ad finem. Responso à ministro, ^r Sed libera nos à malo, &
 à Celebrante submissa voce, Amen, manu dextra, pollice & indice non
 disunctis, Patenam aliquantulum purificatorio extergens, eam accipit in-
 ter indicem & medium digitos, quam tenens super Altare erectam, fini-
 stra super Corporale posita, dicit secretò, ^s Libera nos quæsumus, &c.

^o Per omnia saecula saeculorum.] Cur
 manibus extensis super Altare, & vo-
 ce intelligibili, ijdem videndi sunt qui
 suprà in simili casu initio Præfationis,
 & præsertim Innoc. III. lib. 5. cap. 12.
 vt populus nimurum ratificet, quæ se-
 creto peracta sunt, cum verbo Amen.
 Idem habetur in Liturgia S. Petri.

^p Oremus.] Sicut ad Oremus caput
 inclinat, ita erigit illud statim ad Præ-
 ceptis salutaribus, &c. quod dicit ma-
 nibus iunctis, quas deinde extendit ad
 Pater noster. Præfatio, Præceptis salu-
 taribus, &c. vetustior est quam pluri-
 que arbitrantur, Ordo Roman. Alcuin.
 meminit & Amal. lib. 3. cap. 20. Tri-
 buitur sancto Gregorio à Radul. Pro-
 pos. 23. sed videtur esse S. Cypriani
 Tract. de Oratione Dominica, apud
 Duran. lib. 2. cap. 47. & additur tāquam
 præludium Orationis Domini, quia
 sola à Deo fuit formata, Odo Camerac.

^q Pater noster.] Oratio Dominica
 ab Apostolis ipsis usurpata fuit in
 Missa, secundum omnes; nec Missa,
 vt dictum est suprà ex Gregorio lib. 7.
Epist. 63. constabat alijs partibus quam
 Consecratione & Oratione Domini-
 ca. Hier. lib. 3. aduers. Pelag. scri-
 bit, Christum Dominum docuisse
 Apostolos, vt quotidie in Corporis
 eius Sacrificio credentes audeant lo-
 qui, Pater noster, &c.

Cū ergo à Rupert. lib. 2. cap. 15.
 dicitur auctor S. Gregorius, intellige,
 vel eum restituisse Missæ, vel deter-
 minasse tempus ante Sacramenti sum-
 ptionem; nam S. Ambrosius eam reci-
 tari polt Canonem testatur lib. 5. de
 Sacrament. cap. 4. & August. de sefa-
 tetur idem Sermone in Vigilia Pasche:
 fortè S. Gregorius hoc idem sanciuit;
 vel statuit, quod à solo diceretur Sa-
 cerdote, non à populo, vt Græcis
 mos